

הכנה לקבלת תורה

עולת ראיה ח"ב עמ' סה

"לכו בנים שמעו לי, יראת ד' אלמדכם".

ההתעלות התדירה במעלות הקודש, הרצון הקבוע להליכה מתמידה בדרך הקדושה והטהרה, היא מכשירה את הדור הצעיר להקשבה פנימית, לההבעה היוצאת מאת הרועים הגדולים העומדים לישראל בכל דור ודור. אם חסר הרצון להתעלות, מוכרח גם כח השמיעה להיות מתחלש, והדברים הנשמעים מפיו של מדריך, העומד במעלות נפשו הרבה יותר גבוה מהמעלה של הצעירות, הצריכה לקבל את השפעתו, הם נשמעים רק על-פי האופי של ציורם של הבנים, ואם כן לא להאב הגדול הם שומעים, אלא לעצמם ולרגשי לבם. אבל ע"י ההליכה התמידית חוש' ההקשבה הפנימית מתפתח ואז באה השמיעה האמתית, השמיעה למוסר האב, לקול הרועה הנאמן. לכו בנים שמעו לי, יראת ד' אלמדכם.

מתוך תפילת שחרית

"לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי, ומודה על האמת, ודובר אמת בלבבו, וישכס ויאמר: "

עולת ראיה ח"א עמ' קב ד"ה "מודה על האמת":

כשהציור של האמת בא לו בתכונה כזאת, שהיא רחוקה ממנו, מפני שלא הגיע בנפשו פנימה לידי אותה ההכרה בהאמת הנשגבה של הפרט הזה, לא יהיה כ"כ כנוס רק בתוך עצמו, עד כדי ההתרחקות מההצצה של אור האמת הרחוק מאתו, שיוכל לטעות שזהו מכלל שמירת צביונו המיוחד, שלא להכניס אל תוכו קנינים של ציור מבחוץ, שאינם עצמיים לו, ושלא נצטירו לכתחלה, מראשית הולדס, בהגיונותיו. אלא שהאדם צריך לדעה, שיחד עם כל הסגולות החשובות, שישנן לשמירת הצביון העצמי, והוקרת האמת הפנימית המיוחדת לו, הוא צריך להתרחב ולהתרומם עד לכדי התפיסה הבהירה של האמת המוחלטת, ואע"פ שבאה היא לו לא מתוכיות הכרתו, אלא ממקום אחר, מהשפעתן של הכרות יותר חודרות ויותר גבוהות מהכרותיו, יהיה מודה על האמת.

עולת ראיה ח"א עמ' קב ד"ה "דובר אמת בלבבו":

שלא יאמר האדם, מאחר שענינו תהייה תלויות לאותו הציור הגדול של האמת, שיבא לו ע"י הערותיהם של אחרים, גדולים וטובים ממנו, לא יתיחד כלל עם נשמתו, לדעת מה שרוחו הפנימי הוגה בקרבו. לא כן הדבר, אלא שיחד עם ההודאה על האמת הרחבה, הבאה מאפקים כ"כ רחוקים, יהיה דובר אמת בלבבו, לדלות את מי האמת ממעמקיו הוא. ויהיה דובר אמת בלבבו.